

výroku. Tento pravý význam opravného prostředku si soud první stolice neuvědomil a, lpěje příliš úzkostlivě na označení opravného prostředku, zamítl jej již v zasedání neveřejném, označiv »odvolání« do výroku o vině za nepřipustné. Ježto však ono »odvolání« nutno pojímati ve skutečnosti podle jeho obsahu a účelu jako »zmateční stížnost«, byla vlastně tímto usnesením první stolice odmítnuta zmateční stížnost, ačkoli předpoklady § 1 čis. 1 — 3 novely k trestnímu řádu pro takové bezprostřední zamítnutí dány nebyly. V důsledcích toho bylo stížnosti soukromého obžalobce, jež k příkazu vrchního zemského soudu byla právem předložena soudu zrušovacímu, ve smyslu §u 2 novely vyhověti, napadené usnesení zrušiti a věc vrátiti soudu první stolice, by dále postupoval po rozumu §u 285 tr. ř. a §u 23 tiskové novely.

Čís. 2673.

Podle §u 79 tr. ř. musí se pouze obsílka ku hlavnímu přelíčení doručiti obžalovanému osobně, ostatní spisy (i rozsudek pro zmeškání) od jichž doručení počíná lhůta k provedení opravných prostředků, jest doručiti straně nebo zvolenému obhájci (nikoliv obhájci chudých pro hlavní přelíčení), a od tohoto doručení počíná pak lhůta.

(Rozh. ze dne 22. února 1927, Zm II 488/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Moravské Ostravě ze dne 31. srpna 1926, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ů 171, 173, 174 II c), 176 II písm. c) tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost a odvolání dlužno ohlásiti do tří dnů od vyhlášení rozsudku a, nebyl-li obžalovaný při vyhlášení rozsudku přítomen, do tří dnů od doby, co byl o něm vyrozuměn (§ 284, 294 tr. ř.), a má stěžovatel právo provésti tyto opravné prostředky do osmi dnů od jich ohlášení, pak-li však před nebo při ohlašování opravných prostředků žádal o opis rozsudku, běží mu tato lhůta od doručení rozsudku (§ 285, 294 tr. ř.). Tyto lhůty jsou nepřekročitelné (§ 6 tr. ř., zák. čis. 142 ř. zák. pro rok 1912). Obžalovaný, jenž byl u hlavního přelíčení zastupován svým zmocněným obhájcem, nikoliv obhájcem ustanoveným z moci úřední, ku hlavnímu přelíčení se nedostavil. Jeho obhájce ohlásil dne 2. září 1926 zmateční stížnost a odvolání a zažádal o doručení rozsudku. Rozsudek byl obhájci doručen dne 6. září 1926. Obhájce provedl pak zmateční stížnost a odvolání z výše trestu a z výroku, kterým byla vyslovena ztráta práva volebního, dne 12. října 1926. Dlužno podotknouti, že obžalovanému byl doručen onen rozsudek pro zmeškání 6. října 1926. Obžalovaný po doručení rozsudku sám žádných opravných prostředků neohlásil. Rozhodným pro řešení otázky, zda zmateční stížnost byla včas provedena, jest, zda lhůta ku provedení opravných prostředků po-

čala již běžeti ode dne doručení opisu rozsudku obhájci, či teprve ode dne doručení rozsudku obžalovanému. Podle §u 79 musí se pouze ob- sílka ku hlavnímu přelíčení doručiti obžalovanému osobně, doručení ostatních spisů, od jichž doručení počíná lhůta ku provedení opravných prostředků, může se státi buď k rukám strany, nebo k rukám je- jího zvoleného obhájce. Ježto v souzeném případě byl obhájce ustanoven obžalovaným samotným, nebyl tudíž obhájcem chudých, jenž se podle §u 41 tr. ř. ustanovuje jen ku provedení určitých úkonů, dlužno považo- vati za rozhodný den doručení k rukám obhájce, čemuž na závalu není ustanovení §u 427 tr. ř. Ani z ustanovení §u 455 tr. ř. nelze usuzovati na to, že by rozhodným bylo doručení obžalovanému, neboť rozdíl mezi plnomocníkem a obhájcem jest upraven jen pro řízení přestupkové. Dlužno proto považovati provedení opravných prostředků za opožděné. Poněvadž pak při ohlášení zmateční stížnosti nebyl ani určitě a jasně označen žádný ze zmatečných důvodů §u 281 čís. 1 až 11 tr. ř., ani ne- byla uvedena výslovně nebo zřejmým poukazem žádná skutečnost, která by mohla nějaký z oněch zmatků založiti, bylo zmateční stížnost podle §u 1 čís. 2 a §u 4 čís. 1 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. pro rok 1878 zavrhnouti ihned v zasedání neveřejném, jak již měl uči- niti soud první stolice.

Čís. 2674.

Pochybnosti o přičetnosti ve smyslu §u 134 tr. ř. vzejdou, jsou-li tu podstatné okolnosti, vzbuzující podezření, že jde o duševní poruchu podle §u 2 a — c) tr. zák. Předpokládá se, že průvodním řízením vyšly na jevo objektivní okolnosti, které by při svědomitém vyšetření duševního stavu vyvolaly pochybnosti o přičetnosti obžalovaného; nestačí, jsou-li tu jen pochybnosti, které o své přičetnosti vyslovuje obžalovaný sám nebo (vzhledem k němu) jeho obhájce; jest třeba určitých, objektiv- ních skutečností, vzbuzujících pochybnost, zda obžalovaný jest přičet- ným.

Rozh. ze dne 24. února 1927, Zm II 521/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku porotního soudu v Brně ze dne 11. září 1926, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem loupežného zabití ve smyslu §u 141 tr. zák. a přestupkem proti veřej- ným zřízením a opatřením ve smyslu §u 312 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost dovolává se číselně pouze důvodu zmatečnosti čís. 5 §u 344 tr. ř., věcně však provádí také zmatek čís. 6 §u 344 tr. ř. V onom směru (čís. 5 §u 344 tr. ř.) vytýká, že porotní dvůr soudní zkrá- til obžalovaného v právu obhajoby tím, že zamítl průvodní návrh po- daný obhájcem při hlavním přelíčení, by byl zkoumán duševní stav ob- žalovaného znalci z oboru psychiatrie, což jest prý odůvodněno tím, že